

tage de enkelte Forhold for sig, hvor der var størst Trang til Forandring, og hvor det uden mange Overveielser og store Vanskeligheder var muligt at enes om en hensigtsmæssig Omdannelse. Det er mere eller mindre lykkes; men med Hensyn til Kjøbenhavn, hvor iøvrigt ogsaa en meget væsentlig Omdannelse har fundet Sted paa Grund af en Skattelov, der blev vedtagen, blev et stort Hovedspørgsmaal staaende, nemlig Omdannelsen af Bestyrelsesforholdene, og det er Bestyrelsesforholdenes Omordning, hvorpaa dette Lovforslag gaaer ud. Den tidligere Indenrigsminister har for noget over et Aar siden i saa Henseende sat Sagen i Gang, og har udtalt sig i en Skrivelse til Communalbestyrelsen om de Grundsaetninger, som efter hans Skjøn maatte være de ledende ved en saadan Omordning. Han fremhævede i saa Henseende Nødvendigheden af en anden Ordning af Magistratens Stilling ligeoverfor Borgerrepræsentantstiftet; han fremhævede, hvorledes Magistratens udøvende Myndighed maatte stilles klarere og skarpere ligeoverfor Borgerrepræsentationens lovgivende Myndighed; han fremhævede, hvorledes Magistratens indre Forretningsgang formeentlig maatte omdannes, saaledes at den istedetfor at være collegial blev departemental, for at jeg skal bruge et Udtryk, der i al Korthed i det Væsentlige betegner denne Grundtanke. Disse ere de væsentlige Punkter i den daværende Indenrigsministers Skrivelse. Sagen blev saa at sige lagt i Kjøbenhavns Communalbestyrelses Hænder; der blev nedsat en Commission; dennes Formand døde under Sagens Behandling, og dette havde til Følge, at da Betænkningen blev afgiven, kom der til at staae to Dele ligeoverfor hinanden, 3 imod 3. Det maa ikke forstaaes saaledes, som om der om alle de væsentlige Punkter var nogen stærk Uoverensstemmelse mellem de forskellige Anskuelser; jeg er tværtimod forvisset om, at man snarere, naar man seer Sagen upartisk, roligt og bestindigt, vil finde, at der, skjøndt der ganske vist var en temmelig væsentlig Uoverensstemmelse, dog ogsaa var en meget betydelig Overensstemmelse, og det med Hensyn til nogle af de vigtigste og betydningsfuldeste Punkter. Derefter er Sagen ble-

ven behandlet af Borgerrepræsentantstiftet og Magistraten; paa begge Steder er der atter fremkommet forskjellige Anskuelser. Imidlertid har dog Majoriteten i Borgerrepræsentantstiftet samlet sig om et Udkast, skjøndt der dertil knytter sig adskillige Minoritetsvota. Samtlige disse foregaaende Forhandlinger skulle naturligvis være til det ærede Things Tjeneste, forsaavidt det maatte ønske at benytte disse paa samme Maade, som de i Indenrigsministeriet ere blevne tagne under den omhyggeligste Overveielse. Naagt Sagen kun for kort siden er indkommen til Indenrigsministeriet, og Regjeringen derfor ikke har kunnet skænke den den omhyggelige Overveielse, som den efter Sagens Vigtighed maatte ønske, har det dog været Ministeriet magtpaaliggende at gjøre et Forsøg paa at føre Sagen igjennem i nærværende Rigsdagssession, og jeg har derfor foretrukket at andrage hos H. M. Majestæt paa Tilladelse til nu at indbringe dette Lovudkast, for ikke ved en længere Opsættelse af Sagen at gjøre det endnu vanskeliggere at gennemføre den i nærværende Rigsdagsamling.

Jeg skal fremhæve nogle af de vigtigste Grundtræk, som have fundet deres Udtryk i Udkastet. Hovedforandringerne ere da med Hensyn til Magistratens Tilblivelsesmaade og med Hensyn til dens Forretningsorden og dens Stilling ligeoverfor Regjeringen i Henhold til den i Grundloven nedlagte Hovedregel, at Kommunen selvstændig under Statens Tilsyn skal kunne styre sine Anliggender, og, hvad der hænger nøie sammen dermed, Magistratens Stilling ligeoverfor Borgerrepræsentationen. Hvad det første Punkt angaaer, nemlig Magistratens Tilblivelsesmaade, saa er jo den nuværende Regel den, at Magistraten bestaaer af den af Kongen udnævnte Overpræsident, af de af Kongen udnævnte Borgermestere og dernæst af nogle Raadmænd, som vælges af Borgerrepræsentanterne paa længere Tid, dog ikke paa Aaremaal, men paa kongelig Approbation. Her er nu den gennemgribende Forandring foreslaaet, at, medens Overpræsidenten naturligvis maa udnævnes af Kongen som den, der paa Statens Vegne fører Tilsynet med Kommunen, skulle Borgermestrene vælges af